

NAGY GÁSPÁR

Mi volna évei mögött?

Kányádi Sándornak szeretettel

*Most már tudom
vagy csak sejtem?
de májusban
mégse rejtem
véka alá titkát ha van
mert nagy utak
világvégi találkozók
cikázások cikkanások
árny-mosolyok
gyors szökellő szavak
mögött
csikó-csengő
gólya-kelep
fecske-csivít
messze hangzó
Szamos Nyárád és Küküllő
megmorajló
hangja
mögött
sőt még ama
metró-pad fölötti falra
papírosra
féltenyérre és körömrre
vagy a fekete korongra
rótt versek
mögött
is van egy másik költő
fényből s gondból
egyberostált
ember-vándor
el nem romló*

*el nem vásó
mert szívéből tud ő szókat
Isten hű írástudója
de bölcsen tud hallgatni is
így prófétál némán s túlhan
már fák hegyén és koronáján.*

Köszöntő ének Jáki Sándor Teodóz (OSB) szolgálataiért

*születésének háromnegyedszázados
szép ünnepén*

*„Szürkefejű öreg bácsó”
Égből küldött mentő hágcsó
így látják a Szeret martján
mikor arra felé csángál
Domokos Pál Péter nyomán
rendületlen szívű vándor
ruganyos léptű és bátor
papi ember a javából
családjából épp harmadik
aki Szent Benedek fia
Róla zeng most e krónika
ősi magyar tagolóban
egyszer nyárban másszor hóban
nagy lélekkel reményt szállít
ügyében Istenre számít
számolja de számolatlan
útja van hol él a magyar
szó és ének a legszebben
Máriához Szent Istvánhoz
erőst Szent László királyhoz!
Sohasem rest Ő az útra
Kárpát-kanyaron is túlra*

*el-elcsángál Moldovába
Lészpedre és Pusztinába
Klézsére és Kalugerbe
Kacsikába Rekecsinbe
csángó szóért és énekért
Lakatos Demeter verséért...*

*Áldja Isten jó Teodóz
atyánkat ki hitben hajózt
fiatalon s nagy terület
orcáján mindig derüvel
megérdemli a virágot
csángómagyaroknak áldott
„szürkefejű öreg bácsó”
ennél nem lehet szebb zárszó!*

A garast letetted

*Barátsággal küldöm Vörös Lászlónak,
aki 1975–1986 között állt a Tiszatáj élén*

*A mítoszokon túl
és a legendákon innen
miért s miért nem
magyarázat sincsen
ott a Tisza partján
(talán a féltékenyebb?)
elődök-utódok: valahai társak
meg a feledékeny bátrak is
már ritkán emlegetnek.*

*Holott a múlt századból
azok a lázas-sebes évek...
s lám éppen azokból
fáradt szívedben
tizenkét nem tucat éved!
kínzó nyomait hordod.*

*De egyben tartottad a nyáját
míg igazoltad s védted
az annyiszor vádolt Tiszatájat
és nem rémültél meg
az érdekesebb gondolatoktól...
csöndes hűséggel tetted a dolgod
aztán tudjuk (én ne tudnám?!)
mi lett a vége...
de a lap a te rendelt idődben
– annyi év után ma is kimondom –
legjobb korszakát élte.*

*És most itt van a könyved
hideg tényeivel félelmes
és vádló dokumentum
mert az álságot
és a gyávaságot
még azonmód melegében
pontosan lejegyezted:
mi is volt a vétked a vétküink
mikor szigorúan (és balgán)
ellenőrzött mondatok
és sorok között éltünk.*

*(Bizony vén és ifjabb kollégák
mai bátor szájhősök
– jobbról és balról –
ti abból az idővallumból
hogyan s hogyanem
rendre kimaradtok
mert akkoriban még
legföljebb kocsmák mélyén
egymásnak suttogva
fortyogtok szónokoltok.)*

*Itt volna hát a magyarázat
köszönjük néked
előbb azt a tizenkét évet
aztán e könyvet
gondos jegyzeteivel*

*mutatóival egyetemben
s ahol már te nem is taníthatsz
ott is tanítani fogják
s hiszem nemcsak a Tisza-partján
de ahol járnak még egyetemre
milyen is volt ez a szerencsétlen
támogatott túrt és tiltott ország
a garast letetted
szívből óhajtanám
hogy a te szíved is
lehessen már könnyebb!*

